

ПРЕС КЛИПИНГ

27. јул 2015.

НАСЛОВИ

Udovički: Ne smemo da vraćamo otpuštene;(str.2)

PLAN OTPUŠTANJA Otkazi prvo u prosveti;(str.3)

Jorgovankina TURBO-PLATA raste tri puta brže od prosečne;(str.5)

Уместо да буду газде, радници постали слуге;(str.7)

Udovički: Ne smemo da vraćamo otpuštene

S. S. ROVČANIN

Ministar za državnu upravu Kori Udovički o racionalizaciji radnih mesta u javnom sektoru: Imamo dva modela, otpremnine su spremne. Nedostaju nam kadrovi za EU i inspekcijski nadzor

ZA odlazak ljudi iz javnog sektora držaćemo se dva kriterijuma. Jedan je logika pomoću koje se utvrđuje tehnološki višak, tj. koji su to poslovi bez kojih se može, a drugi je već ugrađen u kolektivne ugovore, prema njemu se određuje prioritet među zaposlenima.

Ovo za "Novosti", odmah posle odluke Vlade da da zeleno svetlo za smanjivanje javnog sektora za 9.000 ljudi, kaže ministarka državne uprave i lokalne samouprave Kori Udovički i dodaje:

- Gledaće se na kojim se to poslovima može raditi sa manjim brojem izvršilaca. Ministarstva moraju pomoću tih kriterijuma da odrede umanjenje ukupnog broja zaposlenih. Zatim se nudi socijalni program zaposlenima koji nisu neophodni. Procedura se mora ispoštovati kako se ne bi desilo da, kao sa prethodnim racionalizacijama, sud ljude vraća na posao, uz veće troškove nego da nikad nisu ni otpušteni.

*** U kojim oblastima imamo višak, a gde nam fali zaposlenih?**

- Ako uporedimo troškove sa drugim zemljama u tranziciji, njihova masa u odnosu na BDP je kod nas viša u zdravstvu, pravosuđu, policiji i odbrani. U prosveti smo na proseku, a verovali ili ne - u svim ostalim resorima ispod proseka. Imamo malo zaposlenih na zaštiti životne sredine. Viškova ima svuda, ali postoji manjak određenih kadrova, kao i neravnomerna teritorijalna raspoređenost. Najviše viškova je u administrativnom pomoćnom osoblju, ali to ne znači da je administracija predimenzionirana. Fale joj analitički kapaciteti, kadrovi potrebni za proces EU integracija, stratezi za planiranje i inspekcijski nadzor.

*** Da li je spreman novac za otpremnine?**

- Da, novac je spreman - za redovan odlazak u penziju, i za otpremnine. U pitanju je suma od 5,5 milijardi dinara i još dodatno za zdravstvo.

AKO SU DOBRI, NEKA SU IZ PARTIJE* Dobro se zna da je državna uprava puna partijskog kadra. Hoće li stranke biti spremne da se odreknu svojih ljudi?

- I kad bi bile spremne, mi ne bismo imali mehanizam da pravedno odredimo ko to treba da ide. Hajde da prvo sredimo javnu upravu tako da kroz novi sistem vrednovanja dobijemo profesionalce

koji kvalitetno uslužuju građane. Umesto da preispitujemo kako su došli do te pozicije, hajde da preispitamo kako rade. Ako ne rade dobro, onda su višak.

*** Kažete da se godinama gomilao “nepotreban kadar” i da će on biti prvi na udaru. Ako otpustite tri sekretarice, kako biste odlobodili mesto za stručnjaka koji nedostaje, gde je onda ušteda?**

- Efikasna uprava koja obezbeđuje dostupnu i kvalitetnu uslugu je najjeftinija. Ne radi o tome da na jednom mestu imate tri radnika, već “tri para ruku”, kroz koje nepotrebno prolazi jedan papir, a hod od pisarnice do obrađivača predmeta traje sedam dana. Ako obezbedite da isti posao obavlja “jedan par ruku” i skratite vreme za šest dana, uštedeli ste više nego što košta jedno stručno lice koje ćete angažovati da se ubrza izdavanje dozvola.

*** Po čemu će se ova racionalizacija razlikovati od prethodnih, koje nisu donele reformu?**

- Teško je ostaviti nekoga bez posla, čak i ako znate da tako mora. Svakoga dana duboko udahnem pre nego što se suočim sa ovim poslom. Ipak, to je jedini način da ozdravimo Srbiju i otvorimo mesta u privredi. Nije stvar u tome da se smanji broj ljudi. To smo radili već dva puta i svaki put ostavili državu oslabljenom. Plaćane su skupe otpremnine da odu ljudi koje smo posle zapošljavali po ugovoru, jer su nam potrebni. Ovog puta ćemo zahtevati od odgovornih da misle i o interesu organizacije koju vode, i o ljudima.

ZABRANU ZAPOŠLJAVANJA UKIDAMO 2016.

*** Hoće li uskoro biti ukinuta ili promenjena Uredba o zabrani zapošljavanja, koja, pogotovo na lokalnu, pravi problem oko angažovanja ljudi koji su neophodni?**

- Usvajanjem Zakona o maksimalnom broju zaposlenih, stvaraju se uslovi da se od početka 2016. godine Uredba stavlja van snage. To znači da će rukovodioci moći da upravljaju i optimizuju svoju kadrovsku strukturu, kako i treba da bude. Samo će morati da se, pored finansijskih okvira, sad uklapaju u dozvoljeni maksimum broja zaposlenih.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/578206/PLAN-OTPUŠTANJA-Otkazi-prvo-u-prosveti>

PLAN OTPUŠTANJA Otkazi prvo u prosveti

Gordana Bulatović

Propis koji je juče usvojila Vlada i prosledila ga Parlamentu predviđa da u roku od dva meseca bude završen plan otpuštanja za ovu godinu.

Ovo pravilo važi za sve državne institucije, uključujući tu opštine, gradove i lokalna javna preduzeća. Izuzetak je prosveta, gde nove sistematizacije „očišćene od viška zaposlenih“ moraju biti gotove do 31. avgusta.

Kako „Blic“ saznaje, o ovom zakonu Parlament bi trebalo da se izjasni pre letnje pauze, a koja je okvirno planirana za 5. avgust.

Iako je to ranije bilo predviđeno, Vlada juče nije usvojila plan racionalizacije po resorima, sa preciznim brojem onih koji će biti proglašeni za višak. Na pitanje čemu ovo odlaganje, u Nemanjinoj je „Blicu“ rečeno da su preostala „još neka sitna usaglašavanja“ i da će plan biti usvojen na narednoj sednici Vlade.

- Važno je da krovni zakon ode na usvajanje u Parlament. S ovim zadatkom, u odnosu na dogovor sa MMF, kasnimo čitav mesec. Kada Vlada usvoji plan racionalizacije po sektorima, svaki ministar će morati, uz dogovor sa sindikatima iz svog resora i direktorima ustanova, da precizira novu sistematizaciju. Računa se da će zapravo prvi otkazi po osnovu ovog zakona i plana racionalizacije krenuti u prosveti. Oni moraju da požure kako bi u novu školsku godinu ušli sa novim sistematizacijama, tvrdi izvor „Blica“ iz Nemanjine.

Iz javne uprave će, prema do sada usaglašenim detaljima plana, tokom ove godine otići oko 9.000 ljudi. Samo 3.000 njih ide u penziju, ostali - na biro za nezaposlene. Očekuje se da uz otpremnine iz lokalnih samouprava ode oko 4.500 ljudi, a da još oko 2.000 zaposlenih bude penzionisano.

To je i dalje mnogo niži broj od onoga što je ugovoreno sa MMF-om. Sa Fondom je usaglašeno da Srbija do 2018. umanjuje troškove za plate u javnom sektoru na nivou opšte države za oko 1,1 milijardu evra, odnosno da se godišnje broj zaposlenih umanjuje za 25.000.

- Fond ceni napore da se javni sektor racionalizuje. Teško da će insistirati na preciznom broju otkaza - kažu u Vladi.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/578400/Jorgovankina-TURBOPLATA-raste-tri-puta-brze-od-prosecne>

Jorgovankina TURBO-PLATA raste tri puta brže od prosečne

Suzana Lakić, Bojana Anđelić

Od 2012. godine plata guvernera NBS povećana je za 14.639 dinara. Prosečna zarada u Srbiji istovremeno je uvećana za 3.706 dinara, a prosečna penzija za 650 dinara.

Ima se, može se: Jorgovanka Tabaković zarađuje 13 puta više od prosečnog radnika

Dok zaposleni u javnom sektoru i penzioneri, kojima su umanjene zarade i penzije, sanjaju o tome da im se primanja makar vrate na stari nivo, novčanici zaposlenih u NBS na čelu sa Jorgovankom Tabaković sve su deblji.

Prema podacima iz Informatora o radu NBS za jul, guvernerki je u maju ove godine isplaćeno 565.686 dinara, skoro 21.000 dinara više nego u martu. Ona je tada zaradila čak 14.000 dinara više nego u septembru 2012. kada se i obrela u NBS.

Za nepune tri godine plata guvernera porasla je, dakle, za 2,7 odsto. U istom periodu prosečna zarada u zemlji uvećana je za svega 0,9 odsto, dakle tri puta manje. Plata guvernera, inače, veća je 13 puta od prosečne zarade u zemlji i čak 25 puta od prosečne penzije.

Prva dama centralne banke svojevremeno je bila jedna od glasnijih kada se govorilo o štednji i visokim zaradama u javnom sektoru. Po dolasku u NBS, sebi je smanjila zaradu za oko 100.000 dinara u odnosu na platu svog prethodnika Dejana Šoškića. Tada je i javno poručila da su primanja guvernera bila „sramno visoka“.

Nije, međutim, u maju ove godine povišica legla samo na račun guvernera. Zvanični podaci pokazuju da je ček uvećan i svim članovima saveta centralne banke, inače uglednim ekonomistima, i to za po 6.000 dinara, dok je predsednik saveta dobio povišicu od 8.000 dinara.

U poslednjih nekoliko meseci centralnu banku smo više puta pitali od čega zavisi plata guvernera i šta utiče na njenu drastičnu promenu iz meseca u mesec. Svaki put u ovoj instituciji su nas upućivali na Informator o radu, a sve što se tamo navodi vezano za plate nije davalo odgovor na naše pitanje.

Rečnica da se “zarade u NBS obračunavaju po Zakonu o centralnoj banci, te da je prosečna zarada za dati mesec osnovica za obračun osnovne zarade funkcionera za naredni mesec” nije bila jasna ni sagovornicima “Blica” koji su dugo godina radili na visokim funkcijama u NBS.

Period	Prosečna zarada	Prosečna penzija	Zarada guvernerke
Septembar 2012.	40.258	22.529	551.047
Maj 2015.	43.964	23.179	565.686

* U dinarima

- Nikada nisam znao kako se tačno definišu zarade u NBS. Imao sam nameru da to i saznam, a onda sam otišao iz NBS - rekao nam je nedavno ekonomista i bivši predsednik saveta NBS Boško Živković. Naš drugi sagovornik, takođe bivši visoki funkcioner NBS, kaže da je obračunavanje zarada u ovoj instituciji za njega uvek bila enigma.

- Bio sam tamo nekoliko godina, ali nisam uspeo to i da dokučim. I ranije je prosečna plata fluktuirala, a na njen rast su sigurno uticale i isplate za odvojen život, regres, troškovi putovanja - kaže naš sagovornik

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/umesto-da-budu-gazde-radnici-postali-sluge>

Уместо да буду газде, радници постали слуге

Министар привреде Жељко Сертић ових дана истиче да неће бити продужења рока приватизације и да ће се након више од две деценије завршити процес у којем су нестале многе некада велике и моћне државне фирме, остале празне индустријске зоне, развалине и рушевине гиганата, као и пола милиона радника без посла. Неки су се дочепали пензије, неки продали акције и купили некретнине и постали под старе дане рентијери, а већина је још увек у редовима незапослених или ће то постати до краја године. Управо због тога, ма колико то апсурдно звучило, крају привати-

зација као крају сопствених мука највише се радују сами радници. Чекају дан када ће напослетку знати ко су, шта су и на чему су, и да ли ће, као што су недавно машине из чувене Месне индустрије „29. новембар” у Суботици, завршити у старом гвожђу.

Мада је Закон о својинској трансформацији, који је пратио приватизацију у Србији, предвиђао да радници постају власници својих предузећа, односно да добијају акције, после више од 20 година приватизације, може се рећи да правог радничког акционарства готово и да нема. Акције које су радницима даване оне су, уместо да постану сувласници својих фирми - за које су, иначе, склонили да тврде да су њихове јер су их они изградили и за њих радили - за мале новчане надокнаде продавали новим газдама.

По објашњењу професора Економског факултета у Београду Љубодрага Савића, за чињеницу да радничко акционарство није заживело и да га данас готово нема крива је лоша приватизација.

- Радници су продали своје акције, а да нису добро разумели шта се ту заправо дешава - рекао је професор Савић. - Акције нису ни биле на Берзи, тако да је то више била „црна берза”. Неки су их продавали за две флаше пива, а поједини су добро прошли. До петооктобарске промене власти 2000. године свега 40 предузећа привело је приватизацију крају по тадашњем закону. У три месеца прелазне владе многа предузећа су започела трансформацију јер су

схватила да ће нови закон бити неповољнији за раднике. У фирмама где је држава заједно с малим акционарима продавала предузећа на тендеру, запослени су најбоље прошли. То је Апатинска пивара, Дуванска индустрија и слични. Таквих је око 100 и оне и даље добро раде. Мада не постоје подаци о томе колико су тачно предузећа у Србији откупили радници и каква је њихова судбина данас, расплет судбине предузећа у реструктурирању поново је вратио идеју радничког акционарства. Док држава стоји на становишту да је боље да предузеће иде у стечај него да се врати радницима јер су у толико лошем стању да им и не требају, радници и стручњаци оцењују да то није тачно. Наиме, сматрају да је самим радницима важно да имају посао и да у својој фирми дочекају пензију те ће се због тога трудити да је спасу и неће овога пута олако продавати акције. Једноставно, данашњи радници имају пример пропалих радничких акционара и сасвим је извесно да исту грешку не би направили. Док се радничко акционарско у Србији назире само у траговима пропалих приватизација јер га је толико мало да озбиљније приче и нема, у многим европским земљама радници-акционари управљају моћним компанијама. Тако, на пример, радника-акционара у 31 земљи Европе има укупно 8,35 милиона, а сваки у просеку има акције вредне 19.521 евро. Највише радника-акционара има у Француској - чак 3,3 милиона.

Љ. Малешевић

Изузетак је као и правило

Изузетак од општег правила пропадања и остајања и без фирми и без новаца су акционари великих предузећа, као што су цементаре, пиваре, фабрике цигарета... који су добили велики новац за продате акције. Међутим, када су новац потрошили, тек онда су схватили шта су учинили и да више неће имати радно место, а ни предузеће у којем су деценијама радили.